

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 74

Vydána dne 19. září 1964

Cena 90 hal.

OBSAH:

175. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o mnohostranném zúčtování v převoditelných rublech a o zřízení Mezinárodní banky hospodářské spolupráce
176. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Evropské úmluvě o obchodní arbitráži
Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

175

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 8. července 1964

o Dohodě o mnohostranném zúčtování v převoditelných rublech a o zřízení Mezinárodní banky hospodářské spolupráce

Dne 22. října 1963 byla v Moskvě podepsána Dohoda o mnohostranném zúčtování v převoditelných rublech a o zřízení Mezinárodní banky hospodářské spolupráce mezi vládami Bulharské lidové republiky, Československé socialistické republiky, Maďarské lidové republiky, Mongolské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Polské lidové republiky, Rumunské lidové republiky a Svazu sovětských socialistických republik.

S Dohodou vyslovila vláda souhlas dne 12. prosince 1963 a Národní shromáždění dne 31. ledna

1964. President republiky Dohodu ratifikoval dne 24. února 1964.

Ratifikační listina Československé socialistické republiky k Dohodě byla uložena v sekretariátě Rady vzájemné hospodářské pomoci v Moskvě — deponitáře Dohody — dne 12. března 1964.

Dohoda vstoupila na základě svého článku XIV v platnost dnem 18. května 1964.

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

Překlad

DOHODA

o mnohostranném zúčtování v převoditelných rublech a o zřízení
Mezinárodní banky hospodářské spolupráce

Vlády Bulharské lidové republiky, Maďarské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Mongolské lidové republiky, Polské lidové republiky, Rumunské lidové republiky, Svazu sovětských socialistických republik a Československé socialistické republiky

v zájmu rozvoje a prohloubení mezinárodní socialistické dělby práce, dalšího rozšíření a upevnění obchodních a hospodářských styků a

v zájmu zdokonalení systému zúčtování a posílení devizového a finančního působení na plnění vzájemných závazků

se dohodly takto:

Článek I

Zúčtování na základě dvoustranných o mnohostranných dohod a jednotlivých kontraktů o vzájemných dodávkách zboží, jakož i dohod o jiných platech mezi smluvními stranami se bude provádět od 1. ledna 1984 v převoditelných rublech.

Zlatý obsah převoditelného rublu činí 0,987412 g ryzího zlata.

Každá smluvní strana, která má prostředky na účtech v převoditelných rublech, může těmito prostředky volně disponovat pro zúčtování s ostatními smluvními stranami.

Každá smluvní strana bude při uzavírání obchodních dohod zabezpečovat vyrovnanost příjmů a plateb v převoditelných rublech v rámci kalendářního roku se všemi ostatními smluvními stranami jako celkem. Přitom se bude přihlížet k vytváření nebo využívání případných rezerv v převoditelných rublech, jakož i k úvěrovým operacím.

Každá smluvní strana bude zajišťovat včasné a úplné splnění svých platebních závazků v převoditelných rublech vůči ostatním smluvním stranám a Mezinárodní bance hospodářské spolupráce.

Článek II

S cílem napomáhat hospodářské spolupráci a rozvoji národního hospodářství smluvních stran, jakož i rozšiřovat spolupráci těchto stran s jinými státy zřizuje se Mezinárodní banka hospodářské spolupráce se sídlem v Moskvě.

Členy banky jsou smluvní strany.

Okolem banky je:

- provádět mnohostranné zúčtování v převoditelných rublech;
 - úvěrovat zahraničně obchodní a jiné operace smluvních stran;
 - získávat a uschovávat volné prostředky v převoditelných rublech;
 - získávat na účty a vklady zlato, dále volně směnitelné a jiné měny od členských států banky a rovněž od jiných států a provádět operace s těmito prostředky do výše nashromážděných částek.
- Po skončení prvního roku činnosti banky provedná bankovní rada otázku tvorby části základního kapitálu banky ve zlatě a ve volně směnitelných měnách a rovněž prozkoumá možnosti provádět prostřednictvím banky směnu převoditelných rublů na zlato a volně směnitelné měny;
- provádět jiné bankovní operace, odpovídající cílům a úkolům banky vyplývajícím z jejího Statutu.

Kromě výše uvedených funkcí provádí banka z pověření a z prostředků zainteresovaných států financování a úvěrování společné výstavby, rekonstrukce a provozu průmyslových podniků a jiných objektů.

Činnost banky se řídí touto Dohodou, Statutem banky, který je nedílnou součástí této Dohody, jakož i směrnicemi a předpisy vydávanými bankou v rámci její pravomoci.

Článek III

Základní kapitál Mezinárodní banky hospodářské spolupráce se stanoví v částce tři sta miliónů převoditelných rublů. Podíly (kvóty) smluvních stran na tomto kapitálu se stanoví podle objemu vývozu v jejich vzájemném obchodu a činí pro:

Bulharskou lidovou republiku	17 mil. rublů
Maďarskou lidovou republiku	21 mil. rublů
Německou demokratickou republiku	55 mil. rublů
Mongolskou lidovou republiku	3 mil. rublů
Polskou lidovou republiku	27 mil. rublů
Rumunskou lidovou republiku	18 mil. rublů

Svaz sovětských socialistických republik 116 mil. rublů

Ceskoslovenskou socialistickou republiku 45 mil. rublů

Splácení základního kapitálu banky se bude zajišťovat dodávkami zboží převyšujícími dovoz nad vybilancované dodávky zboží smluvních stran o částky, které se rovnají výši jejich kvót. Splacení základního kapitálu banky (v převoditelných rublech) může být podle přání státu provedeno také ve volně směnitelné měně nebo ve zlatě.

Podílů bude splácet každá smluvní strana v prvním roce ve výši 20 % své kvóty a v dalších letech podle rozhodnutí bankovní rady.

Výše základního kapitálu banky může být změněna usnesením smluvních stran.

Banka má rezervní kapitál; lhůtu, výši, účel a způsob jeho vytváření určí bankovní rada.

Banka může mít také zvláštní fondy vytvářené bankovní radou podle dohody smluvních stran.

Článek IV

Mezinárodní banka hospodářské spolupráce provádí svou činnost na základě plné rovnoprávnosti a uznávání svrchovanosti členských států banky.

Při projednávání a řešení otázek spojených s činností banky mají členové banky rovná práva.

Článek V

Zúčtování mezi smluvními stranami se bude provádět v převoditelných rublech prostřednictvím Mezinárodní banky hospodářské spolupráce za účasti bank smluvních stran. Stanoví se tyto základní zásady soustavy mnohostranného zúčtování:

- zúčtování se provádí v převoditelných rublech na účtech bank smluvních stran; účty budou otevřeny v Mezinárodní bance hospodářské spolupráce nebo v dohodě s ní v bankách smluvních stran. Přitom banka vyvážejícího státu zasílá příslušné dispoziční dokumenty na zboží, jakož i platební dokumenty bezprostředně bance dovážejícího státu. Banky států sdělují denně Mezinárodní bance hospodářské spolupráce stanovenou formou údaje s uvedením příslušné částky pohledávek (příjmů) nebo plateb ve prospěch banky vývozců;
- platy se provádějí v převoditelných rublech v rámci vlastních prostředků každé banky na účtech, na které se účtují všechny příjmy ve prospěch banky disponující účtem včetně částek přijatých úvěrů;
- prostředky na účtech v převoditelných rublech disponuje banka smluvní strany, na jejíž jméno je účet otevřen;
- vlastní a zapůjčené prostředky bank smluvních stran v převoditelných rublech se oddělují a za tím účelem se těmto bankám otevírají jednak účty, na kterých se shromažďují prostředky

náležící uvedeným bankám, a jednak úvěrové účty, na kterých se účtují závazky z úvěru poskytnutých těmto bankám Mezinárodní bankou hospodářské spolupráce;

e) přednostní formou zúčtování je inkaso s následným akceptem (promptní inkaso). Podle dohody mezi bankami smluvních stran se mohou používat i jiné formy zúčtování (inkaso s předběžným akceptem, akreditivy, bankovní převody aj.);

f) Mezinárodní banka hospodářské spolupráce vyplácí úroky z peněžních prostředků na účtech a z vkladů diferencovaně podle doby uložení.

Bankovní rada může stanovit minimální objem zůstatku prostředků na účtech, který banka neúročí.

Článek VI

Mezinárodní banka hospodářské spolupráce může poskytovat úvěry:

- na zajištění včasného zúčtování obratu zboží při krátkodobém převýšení plateb nad příjmy (zúčtovací úvěr). Úvěr na zaplacení zboží se poskytuje ihned při nedostatku prostředků na účtu plátce. Výši úvěru pro banku každé smluvní strany stanoví bankovní rada;
- na krytí převýšení plateb nad příjmy způsobeného sezónními a jinými podmínkami výroby a realizace zboží. Výši úvěru a lhůtu jeho splacení stanoví bankovní rada na základě plánů příjmů a plateb, vyplývajících z plánu vývozu a dovozu zboží a jiných operací. Takový úvěr se poskytuje na lhůtu v rámci kalendářního roku;
- na krytí dočasného neplánovaného převýšení plateb nad příjmy, způsobeného opožděním dodávek zboží oproti stanoveným lhůtám. Takový úvěr se poskytuje podle rozhodnutí bankovní rady se splatností do konce kalendářního roku a při zvýšených úrokových sazbách. Současně s poskytnutím takového úvěru informuje banka smluvní strany v souladu s článkem VII. této Dohody;
- na operace spojené s rozšiřováním obratu zboží nad kontingenty zboží dohodnuté mezi smluvními stranami na dobu do konce příštího roku;
- na vyrovnání platební bilance ve spojitosti s dočasnými potížemi ve výměně zboží jednotlivých států. Tento úvěr se poskytuje ve výjimečných případech podle rozhodnutí bankovní rady, přičemž lhůtu splatnosti takového úvěru stanoví bankovní rada v závislosti na konkrétních podmínkách, avšak ne s delší lhůtou než do konce příštího roku;
- na společnou výstavbu, rekonstrukci a provoz průmyslových podniků a jiných objektů. Tento úvěr se poskytuje z prostředků poskytnutých zainteresovanými státy.

Za používání úvěru se platí úroky. Výši úrokové sazby stanoví bankovní rada diferencovaně podle druhu a lhůty splatnosti úvěru, vycházejíc

z nezbytnosti podněcovat hospodárné využívání peněžních prostředků a zajišťovat rentabilitu banky.

Podle rozhodnutí bankovní rady se může zúčtovací úvěr poskytovat bezúročně; s přihlédnutím ke zvláštnostem výměny zboží jednotlivých států může se poskytovat rovněž bezúročný úvěr na sezónní potřeby, přičemž však celková výše bezúročných úvěrů nesmí překročit 3 % ročního obrátu výměny zboží toho kterého státu s členskými státy banky.

Článek VII

Mezinárodní banka hospodářské spolupráce bude při plnění jí uložených funkcí v oblasti zúčtování a úvěrování všestranně napomáhat ke splnění závazných vzájemných dodávek zboží mezi smluvními stranami a k upevnění plánovací a platební kázně při vzájemném zúčtování.

V této souvislosti je banka zmocněna:

- a) omezovat nebo úplně zastavit poskytování úvěrů bankám těch smluvních stran, které nedržují své platební závazky vůči bance nebo ostatním smluvním stranám. Omezování a zastavování úvěrování se provádí ve lhůtách stanovených bankovní radou;
- b) informovat na základě podkladů, které má k dispozici, příslušné orgány a v nutných případech vlády smluvních stran o porušování platebních závazků za dodané zboží, jakož i závazků spojených s financováním a úvěrováním výstavby, rekonstrukce a provozu společných průmyslových podniků a jiných objektů.

Při zúčtování a úvěrování v převoditelných rublech banka zajišťuje evidenci o plnění platebních závazků smluvních stran.

Článek VIII

Zúčtování neobchodních operací, uskutečňovaných podle vnitřních maloobchodních cen a sazeb za služby, se bude provádět na zvláštních účtech v národních měnách v bankách smluvních stran podle dohod o zúčtování neobchodních platů, platných mezi těmito stranami. Tyto účty se mohou doplňovat z účtů v převoditelných rublech po přepočtu koeficientem a kursem s přírůžkami (srážkami) pro neobchodní platy, stanovenými uvedenými dohodami o zúčtování neobchodních platů. Prostředky z účtu neobchodních platů se mohou převádět na účty v převoditelných rublech rovněž s použitím výše uvedeného koeficientu a kursu.

Článek IX

Na základě rozhodnutí rady Mezinárodní banky hospodářské spolupráce může tato banka provádět zúčtování v převoditelných rublech se státy, které nejsou smluvními stranami této Dohody. Způsob a podmínky zúčtování v převoditelných rublech s těmito státy určí bankovní rada v dohodě se zainteresovanými státy.

Článek X

Účast států v Mezinárodní bance hospodářské spolupráce a činnost této banky nemůže být na překážku rozvoji bezprostředních finančních a jiných vztahů smluvních stran jak mezi sebou navzájem, tak i s jinými státy.

Článek XI

Mezinárodní banka hospodářské spolupráce má na území každé smluvní strany právní způsobilost, nutnou k výkonu jejích funkcí a k dosažení jejích cílů.

Banka, jakož i zástupci států v bankovní radě a funkcionáři banky požívají na území každé smluvní strany výsad a imunit, které jsou nezbytné k výkonu funkcí a dosažení cílů stanovených touto Dohodou a Statutem banky.

Právní způsobilost, výsady a imunity uvedené v tomto článku určuje Statut banky.

Článek XII

Smluvní strany provedou změny vyplývající z této Dohody v dvoustranných dohodách platných mezi nimi, které stanoví zúčtování clearingovými účty, nebo uzavřou nové dohody, předpokládající zúčtování v převoditelných rublech.

Po podpisu této Dohody prohlásí smluvní strany Dohodu o mnohostranném clearingů z 20. června 1957 za zrušenou podle článku 15 téže Dohody.

Dlužné částky smluvních stran, vykázané na dvoustranných clearingových účtech k 1. lednu 1964, budou vzaty v úvahu při uzavírání obchodních dohod na rok 1964 a vyrovnány v rámci těchto dohod v převoditelných rublech způsobem dohodnutým mezi zainteresovanými stranami.

Článek XIII

Se souhlasem všech smluvních stran mohou přistoupit k této Dohodě jiné státy, které uznávají její cíle a zásady a které přijmou závazky vyplývající z této Dohody a Statutu Mezinárodní banky hospodářské spolupráce.

Dokument o přistoupení se předá depozitáři této Dohody.

Článek XIV

Tato Dohoda podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost dnem, kdy poslední ze smluvních stran odevzdá svou ratifikační listinu depozitáři této Dohody.

Avšak Dohoda bude předběžně prováděna počínaje dnem 1. ledna 1964, jestliže k tomuto dni nevstoupí v platnost podle prvního odstavce tohoto článku.

Pro státy, které přistoupí k této Dohodě, bude dnem vstupu v platnost Dohody den souhlasu všech smluvních stran s přistoupením toho kterého státu k Dohodě.

Článek XV

Tato Dohoda může být změněna jen se souhlasem všech smluvních stran.

Každá smluvní strana může vypovědět tuto Dohodu s tím, že to oznámí nejméně 6 měsíců předem sekretariátu Rady vzájemné hospodářské pomoci a vyrovná během této doby své závazky vyplývající z této Dohody.

Tato Dohoda pozbývá platnosti, jestliže ji pro-

hlásí za zrušenou nejméně dvě třetiny smluvních stran.

Článek XVI

Tato Dohoda bude uložena v sekretariátě Rady vzájemné hospodářské pomoci, který bude plnit funkce deponitáře této Dohody.

Sepsáno v Moskvě 22. října 1983 v jednom vyhotovení v ruském jazyce. Ověřené opisy této Dohody budou rozeslány deponitářem všem smluvním stranám.

Za vládu Bulharské lidové republiky:

S. Todorov v. r.

Za vládu Maďarské lidové republiky:

A. Apró v. r.

Za vládu Německé demokratické republiky:

W. Rumpí v. r.

Za vládu Mongolské lidové republiky:

D. Molomžame v. r.

Za vládu Polské lidové republiky:

P. Jaroszewicz v. r.

Za vládu Rumunské lidové republiky:

A. Birladeanu v. r.

Za vládu Svazu sovětských socialistických republik:

M. Lesečko v. r.

Za vládu Československé socialistické republiky:

O. Šimůnek v. r.

Příloha k vyhlášce č. 175/1964 Sb.

STATUT

Mezinárodní banky hospodářské spolupráce

Mezinárodní banka hospodářské spolupráce je zřízena podle dohody mezi vládami Buharské lidové republiky, Maďarské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Mongolské lidové republiky, Polské lidové republiky, Rumunské lidové republiky, Svazu sovětských socialistických republik a Československé socialistické republiky s cílem napomáhat hospodářské spolupráci a rozvoji národního hospodářství členských států banky, jakož i napomáhat při rozšiřování jejich obchodních a hospodářských styků s jinými zeměmi.

I.

Všeobecná ustanovení

Článek 1

Mezinárodní banka hospodářské spolupráce, dále jen „banka“, organizuje a provádí zúčtovací, úvěrové, finanční a jiné bankovní operace.

Článek 2

1. Banka je právnickou osobou a nazývá se „Mezinárodní banka hospodářské spolupráce“.

2. Banka je zmocněna:

- a) uzavírat dohody, jakož i provádět jakékoliv operace v mezích své pravomoci;
- b) získávat, pronajímat a zcizovat majetek;
- c) žalovat a zodpovídat se před soudem a v arbitráži;
- d) zřizovat na území státu, v němž má sídlo, jakož i na území jiných států pobočky a jednatelství a mít své zástupce;
- e) vydávat směrnice a předpisy o věcech patřících do její pravomoci;
- f) vykonávat další činnost směřující k plnění úkolů uložených bance tímto Statutem.

3. Banka odpovídá za své závazky do výše svého majetku. Banka neodpovídá za závazky členských států banky, stejně jako členské státy banky neodpovídají za závazky banky.

4. Banka má razítko s nadpisem: „Mezinárodní banka hospodářské spolupráce“. Pobočky a jednatelství banky mají razítka s tímto nadpisem a s doplněním názvu pobočky nebo jednatelství.

Sídelm banky je Moskva, SSSR.

Článek 3

Banka ručí za zachování tajemství o operacích, účtech a vkladech svých zákazníků a korespondentů.

Všichni funkcionáři a zaměstnanci banky jsou povinni zachovávat tajemství o operacích, účtech a vkladech banky, jejich zákazníků a korespondentů.

II.

Kapitál a fondy banky

Článek 4

Banka má základní kapitál a rezervní kapitál. Banka může mít také zvláštní fondy.

Článek 5

Základní kapitál banky činí 300 miliónů převoditelných rublů a vytváří se podíly v převoditelných rublech.

Členský stát banky má právo složit podíl do základního kapitálu banky (v převoditelných rublech) také ve volně směnitelné měně nebo ve zlatě.

Splácení základního kapitálu se provádí způsobem a ve lhůtách stanovených bankovní radou.

Základní kapitál banky slouží k zabezpečení jejich závazků a používá se k účelům stanoveným Statutem banky.

Výše základního kapitálu banky může být změněna na základě rozhodnutí členských států banky.

V případě vystoupení státu z banky se jeho podíl vrací. Přitom se od celkové částky podílu odečítají dlužné částky tohoto státu vůči bance.

Při zastavení činnosti banky se vracejí podíly a jiné prostředky banky členským státům, a to po odečtení částky nutné k vyrovnání platebních povinností plynoucích ze vzájemného vypořádání nároků členských států banky.

Článek 6

Státu, který vložil do základního kapitálu banky svůj podíl, se vydává osvědčení, které je potvrzením a důkazem o složení podílu.

Článek 7

Banka má rezervní kapitál, lhůtu, výši, účel a způsob jeho vytváření určí bankovní rada.

Článek 3

Zvláštní fondy vytváří bankovní rada na základě dohody členských států banky.

III.

Operace banky

Zúčtovací operace banky

Článek 9

Banka organizuje a provádí mnohostranné zúčtování obchodních a jiných operací v převoditelných rublech.

Článek 10

Zúčtování se provádí v převoditelných rublech prostřednictvím účtů bank členských států, dále jen „zmocněné banky“, které se otevírají v Mezinárodní bance hospodářské spolupráce nebo po dohodě s ní v jiných zmocněných bankách.

Platy se provádějí v rámci prostředků, které má každá zmocněná banka na účtech v převoditelných rublech.

Článek 11

Banka přijímá a rozděljuje prostředky v převoditelných rublech i v jiné měně způsobem stanoveným bankovní radou. Banka provádí také jiné bankovní operace.

Způsob provádění operací, otevření, vedení a uzavření účtů v bance stanoví bankovní rada.

Zmocněné banky, které mají prostředky na účtech u banky v převoditelných rublech, mohou volně disponovat těmito prostředky při zúčtování prováděném v převoditelných rublech.

Majitelé účtů v bance, které jsou vedeny v jiných měnách, mohou volně disponovat prostředky na těchto účtech.

Článek 12

Peněžní prostředky v převoditelných rublech ukládají zmocněné banky v Mezinárodní bance hospodářské spolupráce. Za tyto prostředky vyplácí banka úroky ve výši stanovené bankovní radou.

Článek 13

Banka provádí zúčtovací operace spojené s financováním investic a úvěrováním podniků a jiných objektů, které společně budují, rekonstruuji a provozují zainteresované státy.

Článek 14

Banka může provádět zúčtování v převoditelných rublech také se státy, které nejsou členy banky. Způsob a podmínky takového zúčtování v převoditelných rublech stanoví bankovní rada podle dohody se zainteresovanými státy.

Článek 15

Banka může vydávat šeky v převoditelných rublech i v jiných měnách a provádět operace s těmito

šeky, jakož i s šeky jiných bank. Podle rozhodnutí bankovní rady se mohou vydávat jiné platební dokumenty.

Článek 16

Banka může přejímat záruky za peněžní závazky bank členských států, jiných právnických osob, jakož i fyzických osob.

Článek 17

Banka může spolupracovat s organizací, jejichž činnost odpovídá úkolům banky nebo se stát jejich členem.

Článek 18

Banka uzavírá s jinými bankami dohody o způsobu zúčtování a vedení účtů otevřených v bance, jakož i uzavírá korespondentské a jiné smlouvy.

Úvěrové operace banky

Článek 19

Banka poskytuje úvěry zmocněným bankám. Úvěry se poskytují na stanovené účely a za podmínky, že úvěr bude splacen v dohodnutých lhůtách.

Účely, na které se poskytují úvěry, způsob poskytování úvěrů, jejich zajištění a splácení stanoví bankovní rada.

Článek 20

K provádění úvěrových operací sestavuje banka úvěrové plány.

Úvěrové plány banky se sestavují na podkladě dvoustranných a mnohostranných obchodních dohod na žádost zmocněných bank o poskytnutí úvěrů. Úvěrové plány schvaluje bankovní rada. Žádost zmocněné banky státu o úvěry převyšující částky obsažené v úvěrovém plánu projedná banka s přihlédnutím k údajům předkládaným zmocněnou bankou o tom, jak stát plní obchodní dohody, a k jiným k tomu nutným materiálům.

Článek 21

Za úvěry přijaté od banky platí dlužníci úroky ve výši stanovené bankovní radou.

Článek 22

Splácení úvěru poskytnutého bankou se provádí ve lhůtě splatnosti tak, že banka odepíše přednostně jako nesporné částky úvěru z běžného účtu dlužnické banky bez zvláštního příkazu dlužnické banky pro každý jednotlivý případ, a to na základě jejího lhůtního prohlášení.

Nejsou-li prostředky nebo není-li dostatek prostředků na běžném účtě dlužnické banky, může být pohledávka kryta tímto způsobem z prostředků docházejících na tento účet.

Článek 23

Z pověření zainteresovaných států banka financuje a úvěruje společnou výstavbu, rekonstrukci a provoz průmyslových podniků a jiných objektů ze zdrojů poskytnutých těmito státy.

Článek 24

Banka uskutečňuje zúčtovací, důvěrové, depozitní, arbitrážní, záruční a jiné operace ve volně směnitelných rublech i jiných měnách, jakož i operace se zlatem, a to v rozsahu svěřených prostředků.

IV.

Řízení banky

Článek 25

Řídícími orgány banky jsou bankovní rada a bankovní správa.

Bankovní rada

Článek 26

Bankovní rada je nejvyšším řídícím orgánem, který celkově řídí činnost banky.

Bankovní radu tvoří představitelé všech členských států banky, přičemž každý členský stát banky má jeden hlas bez ohledu na výši podílu, který vložil do kapitálu banky.

Členy bankovní rady jmenují vlády členských států banky v počtu až tří zástupců z každého státu.

Bankovní rada zasedá podle potřeby, nejméně však jednou za čtvrt roku.

Zasedáním bankovní rady předsedají postupně představitelé každého členského státu banky.

Článek 27

Usnesení bankovní rady se přijímají jednomyslně. Jednací řád bankovní rady stanoví sama bankovní rada.

Článek 28

Bankovní rada:

- a) určuje celkové zaměření činnosti banky při navazování styků a spolupráce banky s bankami členských států a s bankami jiných států a rovněž i spolupráce nebo účasti v organizacích, jejichž činnost odpovídá úkolům banky,
- b) schvaluje na návrh bankovní správy úvěrové a jiné plány banky, roční výkazy, bilanci a rozdělení zisku banky, směrnice a předpisy banky o otázkách úvěrování, financování, mezinárodního zúčtování a devizových operací, určující vzájemné vztahy banky s jejími zákazníky; stanoví výši úrokových sazeb na úvěry, vklady, běžné a jiné účty, organizační strukturu a systematizaci banky, rozpočet správních výdajů banky;
- c) vytváří zvláštní fondy banky na základě dohody členských států banky;

- d) jmenuje předsedu a členy bankovní správy;
- e) jmenuje revizní komisi banky, projednává její zprávy a přijímá k nim usnesení;
- f) povoluje zřízení a likvidaci poboček, jednatelství a zastupitelství banky;
- g) projednává zprávy bankovní správy o její činnosti a přijímá k nim usnesení;
- h) předkládá k posouzení členským státům návrhy na přijímání nových členů banky;
- i) schvaluje pracovní řád zaměstnanců banky;
- j) plní jiné funkce vyplývající z tohoto Statutu, které jsou nutné pro dosažení cílů a úkolů banky.

Bankovní správa

Článek 29

Bankovní správa je výkonným orgánem a bezprostředně řídí činnost banky v mezích pravomoci dané jí tímto Statutem a v souladu s usnesením bankovní rady.

Bankovní správa je odpovědná a podřízena bankovní radě.

Bankovní správu tvoří předseda a členové bankovní správy, jmenovaní z občanů členských států banky na dobu do pěti let. Počet členů bankovní správy stanoví bankovní rada.

V případě dočasné nepřítomnosti předsedy bankovní správy vykonává jeho povinnosti podle usnesení bankovní správy jeden z členů bankovní správy.

Předseda a členové bankovní správy při plnění služebních povinností jednají jako mezinárodní funkcionáři, kteří jsou nezávislí na organizacích a úředních osobách států, jejichž jsou občany.

Článek 30

Bankovní správa banky v osobě svého předsedy nebo jiných funkcionářů banky zmocněných k tomu bankovní správou zastupuje banku ve všech otázkách a operacích banky před úředními osobami, státními a mezinárodními organizacemi a jinými právníckými osobami a uplatňuje jménem banky nároky a pohledávky u soudu a v arbitráži.

Bankovní správa může zmocnit na základě zvláštního pověření funkcionáře banky, aby jednali jejím jménem.

Závazky a pověření banky jsou platné. jsou-li opatřeny dvěma podpisy, a to předsedy a člena bankovní správy, a v nepřítomnosti předsedy pak podpisy dvou členů bankovní správy, z nichž jeden musí být členem bankovní správy, vykonávajícím povinnosti předsedy bankovní správy.

Článek 31

Bankovní správa projednává základní otázky operativní činnosti banky, zejména:

- a) otázky, jejichž řešení nebo schválení na základě tohoto Statutu přísluší do pravomoci ban-

kovní rady; připravuje příslušné materiály a návrhy k projednání bankovní radě.

- b) otázky stanovení způsobu podpisování peněžních a účtovacích dokladů a korespondence jménem banky, způsobu podpisování a vydávání pověření jménem poboček a jednatelství banky, vzory peněžních a účtovacích dokladů používaných bankou ve vzájemných stycích s jejími zákazníky, úrokové sazby z úvěrů, vkladů, z běžných a jiných účtů v souladu s usneseními bankovní rady, výši provizních odměn za splnění příkazů svých zákazníků a korespondentů, způsob a podmínky vydávání záruk bankou, jakož i podmínky přijímání směnek a jiných peněžních závazků k evidenci a zajištění,
- c) otázky kontroly činnosti správ a odborů banky, jejich poboček, jednatelství a zástupců,
- d) otázky používání majetku a prostředků banky.

Bankovní správa má právo v mezích své pravomoci předkládat návrhy k posouzení bankovní radě.

Jednací řád bankovní správy si stanoví bankovní správa sama.

Usnesení přijatá bankovní správou se sepisují ve formě protokolů: K plnění usnesení bankovní správy se mohou vydávat příkazy, směrnice nebo předpisy, jež podepisuje předseda bankovní správy nebo na základě jeho zmocnění jeden z členů bankovní správy.

Článek 32

Předseda bankovní správy řídí činnost bankovní správy a provádí opatření nutná k splnění úkolů uložených bance tímto Statutem.

Předseda bankovní správy:

- disponuje v souladu s tímto Statutem a s usneseními bankovní rady veškerým majetkem a prostředky banky,
- vystupuje jménem banky,
- dává příkazy a rozhoduje v operativních otázkách činnosti banky,
- podpisuje závazky a pověření jménem banky podle článku 30 tohoto Statutu,
- jmenuje a odvolává pracovníky banky, s výjimkou ředitelů, kteří jsou členy bankovní správy, a podle systematizace a rozpočtu správních nákladů, schválených bankovní radou, stanoví výši mezd a odměňuje vynikající pracovníky,
- plní jiné funkce vyplývající z tohoto Statutu a z usnesení bankovní rady.

V.

Organizace banky

Článek 33

Banka má správy, odbory, pobočky, jednatelství a zastupitelství, která se zřizují podle organizační struktury banky, schvalované bankovní radou.

Zaměstnanci banky jsou ustanovováni z občanů členských států banky podle pracovního řádu zaměstnanců banky.

Pro nezávislé plnění povinností se poskytují pracovníkům banky výsady a imunity podle článku 40 tohoto Statutu.

VI.

Revize činnosti banky

Článek 34

Revizí činnosti banky, zahrnující prověrku výroční zprávy bankovní správy, pokladny a majetku, revizí evidence, výkaznictví a provozu banky, jejich poboček a jednatelství provádí revizní komise jmenovaná bankovní radou na dobu dvou let a skládající se z předsedy revizní komise a čtyř členů.

Předseda a členové revizní komise nemohou zastávat žádnou jinou funkci v bance.

Organizaci a způsob provádění revize stanoví bankovní rada.

Článek 35

Bankovní správa poskytuje revizní komisi všechny materiály nezbytné pro provedení revize.

Zprávy revizní komise se předkládají bankovní radě.

VII.

Způsob projednávání sporů

Článek 36

Nároky vůči bance mohou být uplatněny během dvou let ode dne vzniku žalobního nároku.

Článek 37

Spory banky s jejími zákazníky musí být projednávány v arbitráži, a to buď vybrané z existujících, nebo nově zřízené podle dohody stran.

V případě, že není dosaženo výše uvedené dohody, předá se řešení sporu k projednání arbitráži při obchodní komoře státu, kde má banka sídlo.

VIII.

Výsady a imunity banky a jejich funkcionářů

Článek 38

1. Majetek banky, její aktiva a doklady bez ohledu na to, kde jsou, jakož i operace banky požívají imunity vůči jakémukoli správnímu a soudnímu zásahu, pokud se banka v jednotlivých případech imunity nevzdá. Místnosti banky, jakož i jejich poboček, jednatelství a zastupitelství na území kteréhokoli členského státu banky jsou nedotknutelné.

2. Banka na území členských států banky:

- je osvobozena od všech přímých daní a dávek jak celostátních, tak i místních. Tuto ustanovení se nevztahuje na platby za poskytnuté komunální a jiné služby,
- je při dovozu a vývozu předmětů určených k služebnímu používání osvobozena od celních poplatků a omezení,

c) poziva na území členských států banky stejných výhod, pokud jde o přednost, tarify a poplatky v poštovním, telegrafním a telefonním styku, jakých na území těchto států požívají diplomatické zastupitelské úřady.

Článek 39

1. Zástupcům členských států v bankovní radě se při plnění jejich úředních povinností poskytují na území členských států banky tyto výsady a imunity:

- imunita vůči zatčení nebo zadržení, jakož i vůči pravomoci soudních orgánů za všechny činy, kterých se mohou dopustit jeho zástupci,
- nedotknutelnost všech písemností a dokumentů,
- stejně celní výhody, pokud jde o osobní zavazadla, jaké se poskytují pracovníkům diplomatických zastupitelských úřadů odpovídající hodnosti v tom kterém státě,
- osvobození od osobních úkonů a od přímých daní a dávek z platu vypláceného zástupcům státem, který je jmenoval.

2. Výsady a imunity stanovené v tomto článku se poskytují uvedeným osobám výlučně v zájmu výkonu funkce. Každý členský stát banky má právo a je povinen se vzdát imunity svého zástupce ve všech případech, v nichž má za to, že imunita je překážkou výkonu soudnictví a že vzdání se imunity nebude na újmu účelům, pro které byla imunita poskytnuta.

3. Ustanovení bodů 1 tohoto článku neplatí o poměru mezi zástupcem a orgány státu, jehož je zástupce občanem.

Článek 40

1. Bankovní rada určuje na základě návrhů bankovní správy kategorie funkcionářů banky, na které se vztahují ustanovení tohoto článku. Jména těchto funkcionářů sděluje pravidelně předseda bankovní správy příslušným orgánům členských států banky.

2. Funkcionáři banky při výkonu svých služebních povinností na území každého členského státu banky:

- nepoužívají soudní a správní pravomoci za žádné činy, kterých se mohou dopustit jako funkcionáři,
 - jsou osvobozeni od osobních úkonů a přímých daní a dávek z platu vypláceného jim bankou. Toto ustanovení se nevztahuje na funkcionáře banky, kteří jsou občany státu, na jehož území má banka, její pobočky, jednateilství a zastupitelství své sídlo,
 - požívají stejných celních výhod, pokud jde o osobní zavazadla, jaké se poskytují v tom kterém státě pracovníkům diplomatických zastupitelských úřadů odpovídající hodnosti.
3. Výsady a imunity stanovené v tomto článku

se poskytují funkcionářům banky výlučně ve služebním zájmu.

Předseda bankovní správy má právo a je povinen vzdát se imunity funkcionářů banky ve všech případech, kdy podle jeho mínění brání imunita výkonu soudnictví a kdy vzdání se imunity nebude na újmu účelům, pro které byla poskytnuta. Pokud jde o předsedu a členy bankovní správy, přísluší právo vzdát se imunity bankovní radě.

IX.

Výkaznictví

Článek 41

Za hospodářský rok banky se pokládá období od 1. ledna do 31. prosince včetně.

Roční otlance uveřejňuje bankovní správa způsobem stanoveným bankovní radou.

X.

Rozdělování zisku

Článek 42

Zisk banky po schválení výroční zprávy se rozděluje podle usnesení bankovní rady a může se použít k doplnění rezervního kapitálu a k jiným účelům.

XI.

Způsob přijímání nových členů banky a vystoupení z banky

Článek 43

Přijímání nových členů banky se provádí za souhlasu všech členských států banky. Stát, který si přeje stát se členem banky, podá bankovní radě žádost s poukazem na to, že souhlasí s cíli a zásadami banky a přijímá na sebe závazky vyplývající z tohoto Statutu, zejména o podílu na základním kapitálu banky ve výši a lhůtách stanovených bankovní radou.

Každý stát se může zříci účasti v bance tím, že o tom uvědomí bankovní radu nejméně 6 měsíců předem. Během stanovené lhůty musí být upraveny vztahy mezi bankou a příslušným státem, pokud jde o jejich vzájemné závazky.

XII.

Závěrečná ustanovení

Článek 44

Způsob změny Statutu

Každý členský stát banky může předložit návrh na změnu tohoto Statutu. Změny Statutu banky se provádějí za souhlasu všech členských států banky.

Článek 45

Zastavení činnosti banky

Činnost banky může být zastavena na základě rozhodnutí dvou třetin členských států banky, které stanoví způsob likvidace činnosti banky.

176

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 3. srpna 1964

o Evropské úmluvě o obchodní arbitráži

Dne 21. dubna 1961 byla v Ženevě jménem Československé socialistické republiky podepsána s výhradou ratifikace Evropská úmluva o mezinárodní obchodní arbitráži.

Dne 21. září 1963 byla uvedená Úmluva ratifikována prezidentem republiky. Československá ratifikační listina k Evropské úmluvě o mezinárodní obchodní arbitráži byla uložena dne 13. října 1963

u generálního tajemníka Organizace spojených národů v New Yorku. K plnění funkcí uvedených v článku IV Úmluvy byla určena Československá obchodní komora, resp. její předseda.

Podle svého článku X odstavce 8 vstoupila Úmluva pro Československou socialistickou republiku v platnost dne 11. února 1964.

Český překlad Úmluvy se vytištěje současně.

David v. r.

EVROPSKÁ ÚMLUVA O MEZINÁRODNÍ OBCHODNÍ ARBITRÁŽI

Niže podepsaní,
náležitě zmocnění,

kteří se shromáždili pod záštitou Hospodářské komise Organizace spojených národů pro Evropu,

a vzali na vědomí, že 10. června 1958 byla na konferenci Organizace spojených národů o mezinárodní obchodní arbitráži v New Yorku podepsána Úmluva o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů,

ve snaze podporovat rozvoj evropského obchodu pokud možno odstraňováním některých těžkostí, které by mohly bránit organizaci a působení mezinárodní obchodní arbitráže ve vztahu mezi fyzickými anebo právníckými osobami různých evropských zemí,

dohodli se na následujících ustanoveních:

Článek I

Rozsah Úmluvy

1. Tato Úmluva se vztahuje:

- a) na rozhodčí (arbitrážní) smlouvy uzavřené za účelem urovnání sporů, které vzešly nebo vzejdou z provádění mezinárodního obchodu mezi

fyzickými anebo právníckými osobami, které při uzavírání smlouvy měly svůj obvyklý pobyt nebo své sídlo v různých smluvních státech;

- b) na rozhodčí řízení a nálezy vydané na základě smluv uvedených v odstavci 1, a) tohoto článku.

2. K účelům této Úmluvy

- a) označení „rozhodčí (arbitrážní) smlouva“ znamená buď rozhodčí doložku obsaženou ve smlouvě nebo smlouvu o rozhodci, přičemž smlouva neto smlouva o rozhodci jsou podepsány stranami nebo obsaženy ve výměně dopisů, telegramů nebo dálnopisných sdělení, a ve vztazích mezi státy, jejichž zákony nevyžadují, aby rozhodčí smlouva byla učiněna písemnou formou, znamená jakoukoliv dohodu, uzavřenou formou dovolenou těmito zákony;
- b) označení „arbitráž“ znamená nejen rozhodování sporů rozhodci ustanovenými pro jednotlivé určený případ (arbitráž ad hoc), nýbrž také rozhodování stálými rozhodčími institucemi;
- c) označení „sídlo“ znamená místo, kde je podnik, který uzavřel rozhodčí smlouvu.

Článek II

Způsobnost právnických osob veřejného práva podrobit se arbitráži

1. V případech uvedených v článku I, odstavci 1 této Úmluvy mohou právnické osoby, které jsou podle právního řádu pro ně použitelného považovány za „právnícké osoby veřejného práva“ platně uzavírat rozhodčí smlouvy.

2. Při podpisu, ratifikaci nebo přistoupení k této Úmluvě může každý smluvní stát prohlásit, že omezuje výše uvedenou možnost za podmínek blíže v jeho prohlášení uvedených.

Článek III

Způsobnost cizích státních příslušníků působit jako rozhodci

V arbitráži, na niž se vztahuje tato Úmluva mohou být jako rozhodci jmenováni také cizí státní příslušníci.

Článek IV

Organizace arbitráže

1. Strany rozhodčí Smlouvy mohou ujednat

- a) že své spory předloží stálé rozhodčí instituci; v tomto případě se rozhodčí řízení bude řídit řádem této instituce; nebo
- b) že své spory předloží rozhodčímu řízení pro jednotlivý případ (ad hoc); v tomto případě budou moci zejména:
 - 1) jmenovat rozhodce nebo stanovit postup, podle něhož budou rozhodci jmenováni v případě nastalého sporu.
 - ii) určit místo arbitráže;
 - iii) stanovit pravidla řízení pro jednání rozhodců.

2. Jestliže se strany dohodly, že předloží rozhodnutí svých sporů rozhodčímu řízení ad hoc a jestliže ve lhůtě 30 dnů — počítáno od doručení arbitrážní žádosti (žaloby) žalovane straně — jedna ze stran nejmenuje svého rozhodce bude rozhodce — pokud není mezi stranami dohodnuto jinak — jmenován na žádost druhé ze stran předsedou příslušné obchodní komory v zemi, v níž má strana, která je v prodlení v okamžiku podání arbitrážní žádosti svůj obvyklý pobyt nebo své sídlo. Tohoto odstavce bude použito také pro nahrazení rozhodců jmenovaných jednou ze stran nebo předsedou výše uvedené obchodní komory.

3. Jestliže se strany dohodly, že předloží rozhodnutí svých sporů rozhodčímu řízení ad hoc, prováděnému jediným rozhodcem anebo několika rozhodci, aniž by rozhodčí smlouva obsahovala takové údaje o opatřeních potřebných pro organizaci rozhodčího řízení, o jaké jde v odstavci 1 tohoto článku, budou tato opatření podniknuta rozhodcem nebo rozhodci, kteří již byli jmenováni, pokud se strany nedohodnou samy na těchto opatřeních a s výhradou případu uvedeného v odstavci 2. Nedohodnou-li se strany na jmenování jediného rozhodce anebo

nedohodnou-li se rozhodci na opatřeních, která je třeba provést, může žalobce podle své volby požádat o provedení těchto opatření, pokud se strany shodly o místě rozhodčího řízení, buď předsedu příslušné obchodní komory v zemi podle místa rozhodčího řízení zvolené stranami, anebo předsedu příslušné obchodní komory v zemi, v níž má žalovaná strana v okamžiku podání arbitrážní žaloby svůj obvyklý pobyt nebo svoje sídlo. Jestliže se strany nedohodly o místě rozhodčího řízení, žalobce se může obrátit podle své volby buď na předsedu příslušné obchodní komory v zemi, v níž má žalovaná strana svůj obvyklý pobyt, bydliště nebo svoje sídlo, nebo na Zvláštní Výbor, jehož složení a způsob činnosti je stanoven v Příloze k této Úmluvě. Jestliže žalobce nevyužil oprávnění, poskytnutých mu tímto odstavcem, mohou těchto oprávnění využít žalovaná strana nebo rozhodci.

4. Předseda nebo Zvláštní Výbor mohou po obdržení žádosti podle povahy případu

- a) jmenovat jediného rozhodce, předsedajícího rozhodce, vrchního rozhodce nebo třetího rozhodce;
- b) nahradit jednoho nebo několik rozhodců jmenovaných jiným způsobem, než který je předepsán v odstavci 2 tohoto článku;
- c) určit místo arbitráže s tím, že rozhodci si mohou zvolit jiné místo arbitráže;
- d) určit pravidla řízení, jimiž se mají rozhodci řídit, a to buď přímým jejich stanovením nebo odkazem na řád některé stálé rozhodčí instituce, jestliže si rozhodci, při nedostatku dohody mezi stranami, taková pravidla řízení nestanovili sami.

5. Jestliže strany smluvily, že předloží rozhodnutí svých sporů stálé rozhodčí instituci, aniž by tuto instituci jmenovaly a jestliže se nemohou dohodnout na její jmenování, může žalobce předložit žádost o takové jmenování způsobem odpovídajícím ustanovením odstavce 3 tohoto článku.

6. Jestliže rozhodčí smlouva neobsahuje žádné údaje o způsobu rozhodčího řízení (arbitráž u stálé rozhodčí instituce nebo arbitráž ad hoc), jemuž se strany rozhodly podrobit svůj spor a jestliže se strany o této otázce nedohodnou, má žalobce možnost použít v této věci postupu předvídaného v odstavci 3 tohoto článku. Předseda příslušné obchodní komory nebo Zvláštní Výbor mohou buď odkázat strany na některou stálou rozhodčí instituci, nebo vyzvat strany, aby jmenovaly své rozhodce ve lhůtě, kterou jim určí, a aby se v téže lhůtě dohodly o opatřeních nutných pro průběh rozhodčího řízení. V tomto posledním případě bude pak použito odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku.

7. Jestliže ve lhůtě 60 dnů od okamžiku, kdy byla na něj vznesena jedna z žádostí uvedených v odstavcích 2, 3, 4, 5 a 6 tohoto článku, předseda obchodní komory, určené podle jednoho z těchto odstavců, žádost nevyhoví, může se žadatel obrátit

na Zvláštní Výbor se žádostí, aby převzal výkon funkcí, které byly splněny.

Článek V

Námítka nepřislušnosti rozhodce

1. Strana, která chce vznést námitku nepřislušnosti rozhodce, zakládající se na neexistenci, neplatnosti nebo zániku rozhodčí smlouvy, může tak učinit během rozhodčího řízení nejpozději při předložení námitek ve věci samé. Námitku nepřislušnosti zakládající se na tom, že sporná otázka přesahuje pravomoc rozhodce může vznést nejpozději, jakmile bude během rozhodčího řízení uplatněna sporná otázka, jejíž projednávání by překračovalo pravomoc rozhodce. Rozhodce může připustit uplatnění námítka nepřislušnosti, jestliže zpoždění stran při uplatnění námítka je způsobeno přičincem, kterou rozhodce považuje za dostatečnou.

2. Námitky nepřislušnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které by nebyly vzneseny během lhůt podle tohoto odstavce 1, nemohou být již uplatňovány v dalším období rozhodčího řízení jde-li o námitky, jež mohou uplatňovat toliko strany samy podle práva použitelného rozhodcem, ani nemohou být již uplatňovány v pozdějším soudním řízení ve věci samé nebo ve věci výkonu rozhodčího nálezu, jde-li o námitky ponechané na vůli stranám podle práva stanoveného dle kolísnicích pravidel soudu rozhodujícího ve věci samé nebo ve věci výkonu rozhodčího výroku. Soudce však může přezkoumat rozhodnutí, jímž rozhodce zjistil opožděné uplatnění námítka.

3. S výhradou pozdějšího soudního přezkoumání dovoleného podle práva projednávajícího soudu, rozhodce, jehož příslušnost je brána v pochybnost, nemá ustát v provádění rozhodčího řízení; je oprávněn rozhodnout o své vlastní příslušnosti, jakož i o existenci nebo platnosti rozhodčí smlouvy nebo smlouvy, jejíž součástí je rozhodčí smlouva.

Článek VI

Soudní příslušnost

1. Námitka nepřislušnosti soudu, jež má být uplatněna soudem v řízení zahájeném jednou ze stran arbitrážní smlouvy a která je založena na skutečnosti, že existuje arbitrážní smlouva, musí být pod hrozbou ztráty práva na tuto námitku z důvodu uplynutí lhůty uplatněna žalovanou stranou buďto před uplatněním námitek ve věci samé, nebo nejpozději současně s těmito námitkami podle toho, zda právo státu, jehož soud věc projednává, považuje námitku nepřislušnosti za otázku řízení nebo za otázku týkající se věci samé.

2. Při rozhodování o existenci nebo o platnosti rozhodčí smlouvy budou soudy smluvních států způsobilost stran posuzovat podle práva platného pro tyto strany a pokud jde o jiné otázky bude postupovat:

- a) podle práva, jemuž strany podrobily svou rozhodčí smlouvu;
- b) jestliže nebyla o tomto právu učiněna žádná zmínka, podle práva země, v níž má být vydán rozhodčí náleze;
- c) jestliže nebyla učiněna zmínka o právu, jemuž strany podrobily svou smlouvu a jestliže v době, kdy otázka byla vznesena před soudem, nemůže být předvídáno, v které zemi má být vydán rozhodčí náleze, podle práva použitelného podle kolísnicích pravidel projednávajícího soudu.

Soud může odmítnout uznání rozhodčí smlouvy, jestliže podle práva jeho státu spor nemůže být podroben rozhodčímu řízení.

3. Jestliže bylo zahájeno rozhodčí řízení dříve než bylo vyvoláno jakékoliv soudní řízení, soudy smluvních států, u kterých byla později podána žaloba týkající se téže věci mezi těmiž stranami nebo týkající se zjištění neexistence, neplatnosti nebo zániku rozhodčí smlouvy odloží — pokud tomu nebrání vážné důvody — rozhodnutí o otázce příslušnosti rozhodce až do té doby, než bude vydán rozhodčí náleze.

4. Žádost o povolení zatímních nebo zajišťovacích opatření předložená soudu nesmí být posuzována jako neslučitelná s rozhodčí smlouvou nebo jako předložení záležitosti soudu k rozhodnutí ve věci samé.

Článek VII

Použitelné právo

1. Strany mají na vůli určit právo, kterého mají rozhodci použít pro rozhodování ve věci samé. Neoznačí-li strany použitelné právo, rozhodci použijí práva určeného podle kolísnicích pravidla, které budou považovat za přiměřené v daném případě. V obou případech budou rozhodci přihlížet k ustanovením smlouvy a k obchodním zvyklostem.

2. Rozhodci budou jednat jako zprostředkovatelé dohody mezi stranami, jestliže to odpovídá vůli stran a jestliže to dovoluje právo, podle něhož se řídí arbitráž.

Článek VIII

Odůvodnění nálezu

Předpokládá se, že se strany dohodly na tom, že rozhodčí náleze musí být odůvodněn, ledaže

- a) strany výslovně prohlásí, že náleze nebude odůvodňován nebo že
- b) se podrobily rozhodčímu řízení, v jehož rámci není obvyklé uvádět důvody pro rozhodčí náleze, pokud v takovém případě strany nebo jedna z nich nepožádají výslovně před skončením ústního jednání, nebo nekonalo-li se ústní jednání, tedy před sepsáním nálezu, aby důvody byly uvedeny.

Článek IX

Zrušení rozhodčího nálezu

1. Zrušení rozhodčího nálezu, který se Mdí touto Úmluvou v některém smluvním státě neza-kládá důvod k odmítnutí uznání nebo vykonatelnosti v jiném smluvním státě, ledaže by zrušení bylo vysloveno v tom státě, ve kterém nález byl vydán nebo podle jehož práva byl vydán, a to pro některý z těchto důvodů:

- a) strany rozhodčí smlouvy byly podle práva, které se na ně vztahuje, nezpůsobilé k jednání nebo zmíněná smlouva není platná podle práva, jemuž strany tuto Smlouvu podrobily, nebo jestliže takové právo neoznámily, podle práva státu, kde nález byl vydán; nebo
- b) strana, která žádá zrušení, nebyla řádně vyzooměna o ustanovení rozhodce nebo o rozhodčím řízení nebo nemohla z jiných důvodů se v řízení vyjádřit;
- c) nález se týká sporu, na který se nevztahuje smlouva o rozhodčí nebo který není v mezích rozhodčí doložky, nebo nález obsahuje rozhodnutí přesahující dosah smlouvy o rozhodčí nebo rozhodčí doložky; mohou-li však být ustanovení rozhodčího nálezu o věcech podrobených rozhodčímu řízení odděleny od ustanovení o věcech, které mu nejsou podrobeny, první z nich mohou zůstat nedotčeny, nebo
- d) složení rozhodčího soudu nebo rozhodčí řízení nebylo v souladu s ujednáním stran, nebo nebylo-li takového ujednání, nebylo v souladu s článkem IV této Úmluvy.

2. Ve vztazích mezi smluvními státy, které jsou zároveň účastníky Newyorské Úmluvy o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů ze dne 10. června 1958, omezuje odstavec 1 tohoto článku použití článku V. odstavec 1 e) Newyorské úmluvy pouze na zrušovací důvody, které tento odstavec výslovně uvádí.

Článek X

Závěrečná ustanovení

1. Tato Úmluva je otevřena k podpisu nebo přístupu státům, jež jsou členy Hospodářské komise pro Evropu a státům, jež jsou připuštěny do Komise v postavení poradním podle odstavce 8 mandátu Komise.

2. Země, jež se mohou zúčastnit některé činnosti Hospodářské komise pro Evropu v souladu s odstavcem 11 mandátu Komise, se mohou stát smluvními stranami této Úmluvy přistoupením k ní, až vstoupí v platnost.

3. Úmluva bude otevřena k podpisu do 31. prosince 1961 včetně. Poté bude otevřena k přístupu.

4. Tato Úmluva bude ratifikována.

5. Ratifikace nebo přístup budou provedeny uložení listiny u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

6. Při podpisu, ratifikaci nebo přístupu k této Úmluvě zašlou smluvní strany generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů seznam obchodních komor nebo jiných institucí v jejich zemích, jejichž předsedové budou pověřeni funkcemi svěřenými článkem IV této Úmluvy předsedům příslušných obchodních komor.

7. Ustanovení této Úmluvy se nedotýkají platnosti mnohostranných nebo dvoustranných dohod týkajících se arbitráže, které smluvní státy již uzavřely nebo uzavřou.

8. Tato Úmluva vstoupí v platnost devadesátého dne poté, kdy pět zemí, na něž se vztahuje odstavec 1 tohoto článku, uloží své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu. Pro každou zemi později ratifikující tuto Úmluvu nebo k ní přistupující vstoupí tato Úmluva v platnost devadesátého dne poté, kdy taková země uloží svou ratifikační listinu nebo listinu o přístupu.

9. Kterákoliv smluvní strana může vypovědět tuto Úmluvu oznámením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů. Vypověď vstoupí v účinnost dvanáct měsíců po dni, kdy generální tajemník odbrží oznámení o vypovědi.

10. Jestliže poté, kdy tato Úmluva vstoupí v platnost, se počet smluvních stran v důsledku vypovědi sníží na méně než pět, Úmluva pozbude platnosti datem účinnosti poslední vypovědi.

11. Generální tajemník Organizace spojených národů bude notifikovat zemím, uvedeným v odstavci 1, a zemím, jež se staly smluvními stranami podle odstavce 2 tohoto článku,

- a) prohlášení učiněná podle článku II, odstavce 2,
- b) ratifikace a přístupy podle odstavce 1 a 2 tohoto článku,
- c) sdělení zasláná podle odstavce 8 tohoto článku,
- d) datum vstupu v platnost této Úmluvy podle odstavce 8 tohoto článku,
- e) vypovězení podle odstavce 9 tohoto článku,
- f) ukončení platnosti této Úmluvy podle odstavce 10 tohoto článku.

12. Po 31. prosinci 1961 bude originál této Úmluvy uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů, který každé zemi, na něž se vztahuje odstavec 1 a 2 tohoto článku zašle její ověřené opisy.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouc k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Ženevě dne 21. dubna 1961 v jednom vyhotovení v ruském, anglickém a francouzském jazyce, přičemž všechny tři texty jsou stejně platné.

Příloha k Úmluvě

Složení a způsob činnosti Zvláštního Výboru uvedeného v článku IV Úmluvy

1. Zvláštní Výbor uvedený v článku IV Úmluvy bude složen ze dvou stálých členů a předsedy. Jeden ze stálých členů bude volen obchodními komorami nebo jinými institucemi určenými podle článku X odstavce 6 Úmluvy se strany států, v nichž v okamžiku, kdy Úmluva je otevřena k podpisu, jsou zřízeny národní komitěty Mezinárodní obchodní komory a které v okamžiku volby jsou účastníky Úmluvy. Druhý člen bude volen obchodními komorami nebo jinými institucemi určenými podle článku X odstavce 6 Úmluvy se strany států, v nichž v okamžiku, kdy Úmluva je otevřena k podpisu, nejsou zřízeny národní komitěty Mezinárodní obchodní komory a které v okamžiku volby jsou účastníky Úmluvy.

2. Osoby povolané k výkonu funkce předsedy Zvláštního Výboru za podmínek stanovených v odstavci 7, budou také voleny obchodními komorami nebo jinými institucemi způsobem stanoveným v odstavci 1 této Přílohy.

3. Obchodní komory nebo ostatní instituce uvedené v odstavci 1 této Přílohy volí současně a a stejných podmínkách jako předsedy a stálé členy také náhradníky předsedů a stálých členů Zvláštního Výboru pro případ, že předsedové nebo stálí členové dočasně nemají možnost vykonávat své povinnosti. Jestliže předseda nebo stálý člen nemůže trvale vykonávat své povinnosti nebo odstoupí, zvolený náhradník se stává předsedou případně stálým členem a skupina obchodních komor nebo jiných institucí, která zvolila náhradníka, jenž se stal předsedou nebo stálým členem, zvolí nového náhradníka.

4. První volby Výboru konají se do 90 dnů po uložení páté ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení. Těchto voleb se mohou také zúčastnit obchodní komory nebo jiné instituce států, které podepsaly Úmluvu, ale ještě se nestaly jejími smluvními stranami. Kdyby nebylo možno přistoupit k volbám v uvedené lhůtě, bude používání odstavců 3 až 7 článku IV Ústavy zastaveno až do doby, kdy budou provedeny výše uvedené volby.

5. S výhradou ustanovení odstavce 7 budou členové Zvláštního Výboru zvoleni na období čtyř let. Nové volby budou provedeny v prvních šesti měsících čtvrtého roku počítáno od předchozích voleb. Kdyby nová volba členů Výboru nevedla k vý-

sledkům, zůstanou před tím zvolení členové ve svých funkcích až do zvolení nových členů.

6. Výsledky voleb členů Zvláštního Výboru budou sděleny generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který je oznámí státům uvedeným v odstavci 1 článku X této Úmluvy, jakož i státům, které se stanou smluvními stranami podle odstavce 2 článku X. Generální tajemník oznámí také těmto zemím případné zastavení účinnosti a opětné používání odstavců 3 až 7 článku IV Úmluvy podle odstavce 4 této Přílohy.

7. Osoby zvolené předsedou budou vykonávat svou funkci střídavě každá během dvou let. Svěření funkce předsedy jedné ze dvou osob zvolených za podmínek odstavce 2 se stane vylosováním pro první období dvou let poté, kdy Úmluva vstoupí v platnost. Předsednictví pak případně vždy pro období dalších dvou let osobě zvolené předsedou se strany skupiny států odlišné od skupin, která zvolila předsedu, jenž vykonával své funkce během bezprostředně předcházejícího období dvou let.

8. Žádosti Zvláštnímu Výboru podle čl. IV odstavce 3 až 7 Úmluvy se podávají výkonnému sekretáři Hospodářské komise pro Evropu. Výkonný sekretář je předá nejprve členu Zvláštního Výboru zvolenému jinou skupinou zemí nežli skupinou, která zvolila předsedu vykonávajícího svou funkci v okamžiku podání žádosti. Řešení navržené členem, na kterého se nejprve obrátil výkonný sekretář, bude odevzdáno prostřednictvím výkonného sekretáře druhému členu výboru a bude-li tento člen s řešením souhlasit, bude pak považováno za rozhodnutí Výboru a takto bude sděleno výkonným sekretářem žadateli.

9. Jestliže oba členové Zvláštního Výboru, na něž se obrátil výkonný sekretář, se nebudou moci dohodnout na řešení písemnou cestou, svolá výkonný sekretář Hospodářské komise pro Evropu zasedání Zvláštního Výboru do Ženevy aby se pokusil dosáhnout jednomyslného rozhodnutí o žádosti. Nebude-li dosaženo jednomyslnosti, bude učiněno rozhodnutí Výboru většinou hlasů a sděleno výkonným sekretářem žadateli.

10. Výlohy spojené s jednáním Zvláštního Výboru ve sporu, který se bude řídit touto Úmluvou, zaplatí zálohou navrhovatel, který bude oprávněn uplatnit je jako výlohy řízení.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRAVNÍCH PŘEDPISŮ

Ústřední správa pro rozvoj místního hospodářství

vydala pod čj. VIII/2-338/64 směrnici o využívání lůžkové kapacity v bytech pro krátkodobé ubytování za úhradu, které nabylo účinnosti dnem 1. července 1964.

Tato směrnice stanoví za jakých podmínek lze využívat lůžkovou kapacitu v bytech k účelům krátkodobého ubytování a jak se toto ubytování provádí.

Směrnice je uveřejněna ve Sbírce směrnic pro NV, částka 16 a v Provozním zpravodajství č. 15/1964, do nichž lze nahlédnout na průmyslových odborech ONV a na MNV.

Ústřední správa pro rozvoj místního hospodářství vydala

1. Směrnice pro zaměstnávání pracovníků z doplňkových zdrojů pro místní hospodářství (čj. I/1-980/64 ze dne 20. července 1964).

Podle směrnic mohou podniky místního hospodářství, rozpočtové organizace pro služby a organizace bytového hospodářství národních výborů za účelem rozšíření a zkvalitnění služeb a prací získávat pracovníky z doplňkových zdrojů nad stanovený plán. Těmito pracovníky se rozumí důchodci, občané se změněnou pracovní schopností, studenti, ženy z domácností a pracovníci, kteří chtějí pracovat v podnicích poskytujících služby se souhlasem stálého zaměstnavatele po svém normálním zaměstnání. Směrnice, jež nabyly účinnosti dnem 1. srpna 1964, obsahují podrobné podmínky pro zaměstnávání zmíněných osob.

Směrnice pro zaměstnávání pracovníků z doplňkových zdrojů pro místní hospodářství byly publikovány ve Sbírce směrnic pro národní výbory, částka 27 ze dne 29. července 1964, pod čj. 38 a ve věstníku Ústřední správy pro rozvoj místního hospodářství „Provozní zpravodajství“, č. 16 ze dne 21. července 1964, pod č. 55.

2. Směrnice pro provozování některých služeb a oprav na základě povolení národního výboru (čj. I/1-981/64 ze dne 20. července 1964).

Podle směrnic může s účinností od 1. srpna 1964 místní národní výbor ve venkovských obcích, určených okresním národním výborem, povolit ve stanoveném rozsahu některým občanům, (kteří chtějí některou ze služeb vykonávat se souhlasem zaměstnavatele po svém normálním zaměstnání, důchodcům, ženám z domácností a občanům se změněnou pracovní schopností), provozování drobných řemeslných prací a oprav, osobních služeb a drobné doplňkové výroby z místních zdrojů surovin pro místní potřebu. Ve směrnicih jsou obsaženy podmínky, za kterých může být povolení vydáno. Provozování uvedené činnosti lze výjimečně povolit i v jiných obcích než na venkově za předpokladu, že v těchto místech je nemůže účelně a hospodárně zajistit socialistická organizace.

Směrnice pro provozování některých služeb a oprav na základě povolení národního výboru byly publikovány ve Sbírce směrnic pro národní výbory, částka 27 ze dne 29. července 1964, pod č. 39 a ve věstníku Ústřední správy pro rozvoj místního hospodářství „Provozní zpravodajství“ č. 16 ze dne 31. července 1964 č. 56.